

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

1. ข้อมูลทั่วไป

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ เป็นหนึ่งในเก้าของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งมีพัฒนาการมาจากวิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษา ต่อมาเปลี่ยนเป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และได้รับการสถาปนาเป็นมหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 มหาวิทยาลัยมีลักษณะเฉพาะที่เป็นมหาวิทยาลัยระบบหลายศูนย์ (multi-campus system) ซึ่งจัดการศึกษาหลักสูตรลักษณะเดียวกันในต่างศูนย์ ปัจจุบันมีพื้นที่จัดการศึกษา 4 แห่งคือ ศูนย์หันตราและศูนย์วาสุกรีในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ศูนย์นนทบุรีในจังหวัดนนทบุรี และศูนย์สุพรรณบุรีในจังหวัดสุพรรณบุรี เปิดสอนหลักสูตรระดับต่ำกว่าปริญญาตรี (ปวส.) ระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโท จัดอยู่ในกลุ่มสถาบันเน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม

2. ผลการประเมินคุณภาพภายนอกเพื่อการรับรองมาตรฐานการศึกษา

2.1 ผลการประเมินระดับสถาบัน

เนื่องจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 8 แห่ง ได้แยกตัวออกมาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีในปี พ.ศ. 2548 จึงไม่มีผลการประเมินรอบแรก ดังนั้น เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับสภาพจริง กปอ. จึงกำหนดให้ใช้เกณฑ์การประเมินซึ่งมีระดับคะแนนเต็มในแต่ละตัวบ่งชี้เป็น 4 คะแนน โดยดเว้นการประเมินอิงพัฒนาการ

ผลการประเมินคุณภาพภายนอกระดับสถาบันของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ตามรายมาตรฐาน เป็นดังนี้

ลำดับ	มาตรฐาน	น้ำหนัก	คะแนน	ระดับการประเมิน
1	มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต	40	3.17	ดี
2	มาตรฐานด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	20	2.60	พอใช้
3	มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ	30	3.29	ดี
4	มาตรฐานด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	10	3.50	ดี
5	มาตรฐานด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร	20	3.46	ดี
6	มาตรฐานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน	20	3.22	ดี
7	มาตรฐานด้านระบบการประกันคุณภาพ	20	3.00	ดี
	ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 4 มาตรฐานแรก	100	3.13	ดี
	ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 7 มาตรฐาน	160	3.16	ดี

ทั้งนี้ ในระดับสถาบัน คะแนนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 7 มาตรฐานเท่ากับ 3.16 ซึ่งจัดอยู่ในระดับดี โดยมีจำนวน 6 มาตรฐานคือ มาตรฐานที่ 1, 3-7 อยู่ในระดับดี และมีจำนวน 1 มาตรฐาน คือมาตรฐานที่ 2 อยู่ในระดับพอใช้ โดยสรุป คณะผู้ประเมินภายนอกจึงขอเสนอให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิได้รับการรับรองตามมาตรฐาน สมศ. ตามแนวทางที่ 1

2.2 ผลการประเมินระดับกลุ่มสาขาวิชา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิเปิดสอนระดับปริญญาตรีและปริญญาโท โดยแบ่งกลุ่มสาขาวิชาออกได้เป็น 6 กลุ่มสาขาวิชา ในแต่ละกลุ่มสาขาวิชาประกอบด้วยคณะวิชาจำนวน 1 คณะ คือ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพและชีวภาพ (คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) กลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ (คณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์) กลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ (คณะเทคโนโลยีการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร) กลุ่มสาขาวิชาบริหาร (คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ) กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ (คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม) และกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (คณะศิลปศาสตร์) ผลการประเมินคุณภาพตามรายกลุ่มสาขาวิชา เป็นดังนี้

1) กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพและชีวภาพ มีคะแนนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 7 มาตรฐานเท่ากับ 2.81 ซึ่งจัดอยู่ในระดับดี คะแนนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 4 มาตรฐานแรกเท่ากับ 2.67 ซึ่งจัดอยู่ในระดับพอใช้

2) กลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 7 มาตรฐานเท่ากับ 2.95 ซึ่งจัดอยู่ในระดับดี คะแนนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 4 มาตรฐานแรกเท่ากับ 2.74 ซึ่งจัดอยู่ในระดับพอใช้

3) กลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 7 มาตรฐานเท่ากับ 2.92 ซึ่งจัดอยู่ในระดับดี คะแนนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 4 มาตรฐานแรกเท่ากับ 2.89 ซึ่งจัดอยู่ในระดับดี

4) กลุ่มสาขาวิชาบริหาร มีคะแนนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 7 มาตรฐานเท่ากับ 2.84 ซึ่งจัดอยู่ในระดับดี คะแนนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 4 มาตรฐานแรกเท่ากับ 2.54 ซึ่งจัดอยู่ในระดับพอใช้

5) กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 7 มาตรฐานเท่ากับ 3.36 ซึ่งจัดอยู่ในระดับดี คะแนนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 4 มาตรฐานแรกเท่ากับ 3.24 ซึ่งจัดอยู่ในระดับดี

6) กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 7 มาตรฐานเท่ากับ 2.77 ซึ่งจัดอยู่ในระดับพอใช้ คะแนนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 4 มาตรฐานแรกเท่ากับ 2.40 ซึ่งจัดอยู่ในระดับพอใช้

ทั้งนี้ ทุกกลุ่มสาขาวิชาไม่มีมาตรฐานใดอยู่ในระดับต้องปรับปรุง โดยสรุป คณะผู้ประเมินภายนอกจึงเสนอรับรองกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ วิศวกรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์ บริหารฯ และครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ และเสนอไม่รับรองกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ผลการประเมินคุณภาพภายนอก ตามรายกลุ่มสาขาวิชา ปราบกฏตามตารางดังนี้

มาตรฐาน		กลุ่มสาขาวิชา											
		วิทยาศาสตร์กายภาพฯ (คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี)		วิศวกรรมศาสตร์ (คณะวิศวกรรมศาสตร์ฯ)		เกษตรศาสตร์ (คณะเทคโนโลยี)		บริหารฯ (คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยี)		ครุศาสตร์ (คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม)		มนุษย/สังคมศาสตร์ (คณะศิลปศาสตร์)	
		คะแนน	ระดับการประเมิน	คะแนน	ระดับการประเมิน	คะแนน	ระดับการประเมิน	คะแนน	ระดับการประเมิน	คะแนน	ระดับการประเมิน	คะแนน	ระดับการประเมิน
1	40	3.00	ดี	3.00	ดี	2.67	พอใช้	3.00	ดี	3.17	ดี	3.00	ดี
2	20	2.20	พอใช้	2.80	ดี	3.00	ดี	2.00	พอใช้	2.80	ดี	2.20	พอใช้
3	30	2.25	พอใช้	2.42	พอใช้	2.75	ดี	2.13	พอใช้	3.38	ดี	1.71	พอใช้
4	10	3.50	ดี	2.50	พอใช้	4.00	ดีมาก	3.00	ดี	4.00	ดีมาก	2.50	พอใช้
5	20	3.18	ดี	3.00	ดี	2.82	ดี	3.00	ดี	3.36	ดี	2.82	ดี
6	20	2.89	ดี	2.89	ดี	3.11	ดี	3.00	ดี	3.33	ดี	3.33	ดี
7	20	3.50	ดี	4.00	ดีมาก	3.00	ดี	4.00	ดีมาก	4.00	ดีมาก	4.00	ดีมาก
ค่าเฉลี่ย ม. 1-4	100	2.67	พอใช้	2.74	พอใช้	2.89	ดี	2.54	พอใช้	3.24	ดี	2.40	พอใช้
ค่าเฉลี่ย 7 มาตรฐาน	160	2.86	ดี	2.95	ดี	2.92	ดี	2.84	ดี	3.36	ดี	2.77	ดี

3. ข้อเสนอแนะและทิศทางการพัฒนา

ข้อเสนอแนะเร่งด่วน

1. เร่งการพัฒนาอาจารย์ ทั้งคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ โดยจัดทำแผนพัฒนาอาจารย์อย่างเป็นระบบ ในการสนับสนุนให้อาจารย์ศึกษาต่อในระดับปริญญาโทและเอก เพื่อให้คุณวุฒิอาจารย์เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน การสรรหาอาจารย์ใหม่ที่มีวุฒิปริญญาโทควรกำหนดให้มีผลการเรียนและความสามารถด้านภาษาอังกฤษในระดับสูงพอที่จะสามารถศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกได้ ในส่วนของตำแหน่งทางวิชาการ ควรมีมาตรการกระตุ้นและส่งเสริมให้อาจารย์ขอตำแหน่งทางวิชาการเพื่อให้อาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการก้าวสู่เกณฑ์มาตรฐานในทุกคณะวิชา โดยมหาวิทยาลัยควรสนับสนุนด้านเงินทุน การจัดกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพทางวิชาการ รวมทั้งการสร้างช่องทางการพัฒนางานวิชาการและงานวิจัย

2. เร่งพัฒนาระบบการบริหารงานวิจัยให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการขออนุมัติวิจัยจากแหล่งงบประมาณภายนอก และ/หรือการขออนุมัติวิจัยในรูปแบบชุด โครงการหรือแผนงานวิจัย ซึ่งบูรณาการองค์ความรู้จากทุกคณะวิชาในมหาวิทยาลัยหรือสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก รวมทั้งส่งเสริมให้มีการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ โดยเฉพาะในการบริการวิชาการแก่สังคมเพื่อเชื่อมโยงให้เกิดประโยชน์กับชุมชนในท้องถิ่น ทั้งนี้ควรเน้นผลิตงานวิจัยที่สอดคล้องกับจุดเน้นของมหาวิทยาลัย (อาหารเพื่อสุขภาพ พลังงานทดแทน เทคโนโลยีแม่พิมพ์) เพื่อขยายองค์ความรู้หรือสร้างองค์ความรู้ใหม่ รวมทั้งสร้างมาตรการกระตุ้นให้เกิดบรรยากาศของการวิจัย การพัฒนาศักยภาพนักวิจัยทุกระดับ การสร้างเวทีวิชาการเพื่อการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยของคณาจารย์ เช่น การจัดให้มีวารสารวิชาการของมหาวิทยาลัย การจัดประชุมวิชาการ การส่งเสริมให้คณาจารย์นำเสนอผลงานวิชาการทั้งในระดับชาติและนานาชาติ การให้รางวัลนักวิจัยดีเด่น ฯลฯ

3. จำกัดจำนวนนักศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาตรีเนื่องจากอัตราค่าเล่าเรียนมีจำกัด และ/หรือพิจารณาเพิ่มอัตราค่าเล่าเรียนที่เป็นบุคลากรประจำทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน เพื่อลดงานธุรการของอาจารย์ ทั้งนี้เพื่อให้คณาจารย์มีเวลาและทรัพยากรในการพัฒนางานวิชาการและงานวิจัยมากขึ้น

4. พัฒนาศูนย์บริการเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของนักศึกษา คือห้องสมุด โดยเพิ่มทั้งจำนวนและคุณภาพของหนังสือตำราในสาขาที่เปิดสอนในแต่ละศูนย์การศึกษา ปรับปรุงระบบทะเบียนการเข้า-ออกของผู้ใช้บริการ

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

1. กำหนดโครงสร้าง รูปแบบ และระบบการบริหารงานในลักษณะของมหาวิทยาลัยที่มีหลายศูนย์การศึกษาซึ่งตั้งอยู่ในต่างเขตพื้นที่ ให้มีความชัดเจนและเป็นไปในทางเดียวกัน โดยเฉพาะมาตรฐานการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรเดียวกันในแต่ละศูนย์การศึกษาที่เปิดหลักสูตรนั้นๆ

2. กำหนดแผนกลยุทธ์ทั้งระยะสั้นและระยะยาวที่จะทำให้อัตราส่วนของนักศึกษาเป็นไปตามเป้าหมายที่มหาวิทยาลัยตั้งไว้ กล่าวคือ สาขาวิทยาศาสตร์ต่อสาขาสังคมศาสตร์เป็น 70 : 30 รวมทั้ง ทบทุนวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยให้มีความท้าทายและบ่งบอกสภาพอนาคตใน 5-10 ปีข้างหน้า ทั้งนี้ ควรกำหนดเน้นให้เป็นไปตามอัตลักษณ์ เจตจำนงของการก่อตั้ง และบริบทพื้นฐานของมหาวิทยาลัย แล้วแปรวิสัยทัศน์นั้นสู่การปฏิบัติในรูปของแผนยุทธศาสตร์ แผนประจำปี/แผนปฏิบัติการ อย่าง สอดคล้องและเชื่อมโยงสู่หน่วยงานย่อยทุกระดับ

3. แม้บัณฑิตมีจุดเด่นในด้านของทักษะการปฏิบัติที่ดี แต่ควรได้รับการส่งเสริมคุณลักษณะ ประกอบที่จำเป็นหรือเอื้อต่อการปฏิบัติงานจริงด้วย เช่น ความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ ความสามารถในการคำนวณ/ทฤษฎี การกล้าแสดงออก คุณสมบัติเหล่านี้จะมีส่วนสนับสนุนการได้ งานทำ รวมทั้งปรับเกณฑ์เงินเดือนเริ่มต้นให้แก่บัณฑิตได้อย่างดี

4. พัฒนากิจกรรมบริการวิชาการและวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อจะนำมาซึ่งรายได้เข้าสู่มหาวิทยาลัย โดยใช้โอกาส/ความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกและศักยภาพของคณาจารย์ในหลากหลายกลุ่มสาขาวิชา ในทั้ง 6 คณะวิชา

5. จากลักษณะเฉพาะที่เป็นมหาวิทยาลัยแบบหลายศูนย์ มหาวิทยาลัยควรกำหนดนโยบายทั้ง ระยะสั้นและระยะยาวเพื่อส่งเสริมให้ศูนย์การศึกษาทั้ง 4 ศูนย์มีความคล่องตัวในการบริหารจัดการ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการก้าวสู่ความเป็นเลิศเฉพาะทางในแต่ละศูนย์การศึกษา ใน ขณะเดียวกันควรส่งเสริมการใช้ทรัพยากรระหว่างศูนย์ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และพิจารณาพัฒนาระบบการสื่อสารทางไกลระหว่างศูนย์ เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการติดต่อประสานงานและลดปัญหา อุปสรรคจากการเดินทาง

6. จากความสัมพันธ์อันดีและความใกล้ชิดกับชุมชนในท้องถิ่น มหาวิทยาลัยควรใช้ศักยภาพ ทางวิชาการและการวิจัยในการบริการวิชาการในลักษณะบูรณาการระหว่างสาขาวิชามากขึ้น เพื่อ ถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน โดยเฉพาะด้านการเกษตรซึ่ง เป็นจุดแข็งเดิมของมหาวิทยาลัยและเป็นสาขาวิชาสำคัญที่เกี่ยวกับพื้นฐานอาชีพของคนส่วนใหญ่ใน ประเทศ

7. ควรใช้พลังและศักยภาพจากศิษย์เก่าให้เต็มที่ โดยเฉพาะผู้มีชื่อเสียงและประสบความสำเร็จ ในอาชีพการงาน เช่น การระดมทุนเพื่อจัดกิจกรรมนักศึกษา กิจกรรมบริการวิชาการต่างๆ หรือระดม ทุนการศึกษาจากศิษย์เก่า ฯลฯ

8. มหาวิทยาลัยควรเร่งพัฒนา/สร้างบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ด้านการประกัน คุณภาพทั้งภายในและภายนอก โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับคำอธิบายและความหมายของตัวบ่งชี้ต่างๆ การเก็บรวบรวมข้อมูลผลการปฏิบัติงาน การตั้งเป้าหมายที่สมเหตุผล รวมทั้งกำกับดูแลให้ผู้เกี่ยวข้องทุก ฝ่ายมีความเข้าใจที่ถูกต้องและตรงกัน เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนทั้งในระดับผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน